21/03/2020

“Η οδηγός”

/ Γνώμες

Του Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφείμ, Υπερτίμου και Εξάρχου Άνω Μακεδονίας

Συντετριμμένοι και τεταπεινωμένοι, όχι από το πνεύμα της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής που πρέπει να μας κατέχει, αλλά από τα όσα συμβαίνουν στη δύστυχη πατρίδα μας, με άδειους τους Ιερούς Ναούς από την επιδημία του κορωνοϊού, απευθύνουμε απόψε, είτε από το σπίτι μας ή το χώρο της εργασίας μας το μυριόστομο «χαίρε» στην Κεχαριτωμένη Θεοτόκο. Την παρακαλούμε να μεσιτεύσει στον Υιό και Θεό της, όχι μόνο να σωθούμε εμείς οι ίδιοι από την επιδημία, αλλά να σωθεί η πατρίδα μας και ο κόσμος όλος την ύστατη αυτή ώρα και να καταλάβουμε συγχρόνως ότι, χωρίς την παρουσία του Θεού, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα στη ζωή μας. Για σκεφτείτε... Ένας ιός αναστατώνει ολόκληρη την οικουμένη, προκαλεί τρόμο, δυστυχία αλλά και θάνατο των προσφιλών μας προσώπων και η επιστήμη την οποία θεοποιήσαμε στέκει αδύνατη την ώρα αυτή να καταστείλει τις ενέργειές του.

Ικετεύουμε ιδιαίτερα απόψε την Παναγία να παραβλέψει τα λάθη μας, να συνηγορήσει στον Δίκαιο Κριτή για το πλήθος των αμαρτιών μας, γιατί θα πρέπει

να ομολογήσουμε ότι αφήσαμε την πατρώα ευσέβεια και πορευτήκαμε οπίσω του σύγχρονου Βαάλ, δείγμα και αυτό της αλαζονείας μας. Τελικά, τη ζωή μας δεν θα την αλλάξουν ούτε τα φιλοσοφικά συστήματα, ούτε οι κοινωνικές μεταρρυθμίσεις και τα επιστημονικά επιτεύγματα, αλλά ο Χριστός. Στη ζωή μας χρειαζόμαστε οδηγό για να μας δείχνει τον δρόμο του καθήκοντος, της σωτηρίας και των εντολών του Θεού. Και ο οδηγός αυτός δεν είναι άνθρωπος, ούτε άλλη κτιστή δύναμη, αλλά αυτός ο Σωτήρας Κύριος. Η πίστη στη θεότητά του θα αλλάξει ολόκληρη την ζωή μας. Μας το υπενθυμίζει ο Απόστολος Παύλος στην προτροπή του στον δεσμοφύλακα των Φιλίππων : «πίστευσον επί τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, και σωθήση συ και ο οίκος σου».

Χρειαζόμαστε, λοιπόν, οδηγό. Γι' αυτό και ο ιερός υμνογράφος, απευθυνόμενος στην Παναγία, την χαιρετίζει με το «Χαίρε κυοφορούσα οδηγόν πλανωμένοις».

Και πρώτον. Οι πλανώμενοι είμαστε εμείς οι άνθρωποι. Χάσαμε τον δρόμο και τον προσανατολισμό μας εξ αρχής μέσα στον Παράδεισο της τρυφής και από τότε η ανθρωπότητα κατέστη το απολωλός πρόβατο. Γι' αυτήν την διαπίστωση ομιλεί ο Προφήτης Ησαΐας στο 53ο κεφάλαιο του βιβλίου του : «Πάντες ως πρόβατα επλανήθημεν, άνθρωπος τη οδώ αυτού επλανήθη». Αυτήν την εικόνα του πλανηθέντος και απολωλότος προβάτου την συναντούμε στα κείμενα των Προφητών της Παλαιάς Διαθήκης, αλλά και στην Καινή Διαθήκη. Πόσο συγκλονιστικός είναι ο λόγος του Χριστού : «Τι νομίζετε εσείς; Εάν ένας άνθρωπος έχει εκατό πρόβατα και παραπλανηθεί ένα πρόβατο μακριά από το κοπάδι, δεν θα αφήσει αυτός τα ενενήκοντα εννέα επάνω στα βουνά, και δεν θα τρέξει να αναζητήσει το χαμένο;». Πόσοι σήμερα δυστυχώς πλανώνται στο σκότος της σύγχρονης ειδωλολατρίας, της απιστίας και πολλών άλλων ρευμάτων; Πόσοι είναι αιχμάλωτοι στα άγρια πάθη και στην ασωτία ομοιάζοντας με πλοία ακυβέρνητα στη θάλασσα της παρούσης ζωής;

Δεύτερον. Πλανώμενοι εμείς, πλανών ο διάβολος. Αυτός υπέδειξε τον τρόπο της παρακοής και την ανταρσία ενάντια στο θέλημα του Θεού. Από τότε «πλανά τους κατοικούντας επί της γης». Είναι «ο πλανών την οικουμένην όλην». Είναι αυτός που χρησιμοποιεί τους ανθρώπους ως όργανά του, όλους αυτούς που κατέχονται από «πνεύματα πλάνης» κατά την υπενθύμιση του Αποστόλου Παύλου στον μαθητή του Τιμόθεο, αυτούς που προσπαθούν με πολλαπλούς τρόπους, είτε εξ αριστερών, είτε εκ δεξιών, να αποκόψουν τους ανθρώπους από τη ζωογόνο πηγή, που είναι η αγία μας Εκκλησία. Όλοι αυτοί, τότε και ιδιαιτέρως σήμερα, ως «πονηροί άνθρωποι και γόητες, πλανώντες και πλανώμενοι», επιδιώκουν να παρασύρουν στο ψεύδος και την αίρεση, στο χάος και την απώλεια, έστω και ένα μέλος από την

ποίμνη του Χριστού. Γι’ αυτό εμείς οφείλουμε να ακούμε τον λόγο του Χριστού που είναι αποκαλυπτικός : «Εγώ ειμί η οδός, η αλήθεια και η ζωή».

Ο Χριστός μάς οδηγεί προς την άνω Ιερουσαλήμ.

Εκείνος ήρθε στον κόσμο «ίνα ζωήν έχωμεν και περισσόν έχωμεν».

Αυτός είναι η Ζωή και η Ανάστασις και το Φως.

Γι’ αυτό ευγνωμονούμε την Παναγία που μας έφερε τον Σωτήρα Κύριο ώστε να μας ελευθερώσει από την πλάνη του διαβόλου και να μας χαρίσει το φως του προσώπου Του.

Στην Κυρία Θεοτόκο ακουμπάμε και απόψε.

Στην Κεχαριτωμένη Παντάνασσα, την ελπίδα των απηλπισμένων.

Στην Υπέρμαχο Στρατηγό και την Ελευθερώτρια.

Στην Γοργοϋπήκοο, την Παραμυθία και την Φοβερά Προστασία.

Και την παρακαλούμε μαζί με τον θαυματοβρύτη Άγιο Νεκτάριο :

«Αληθώς και κυρίως σε Δέσποιναν

και Μητέρα Θεού σε γινώσκομεν,

και Παρθένον αγνήν σε κηρύττομεν,

και θερμώς οι πιστοί σε γεραίρομεν.

Τω Υιώ σου ως μήτηρ πρεσβεύουσα,

την σην ποίμνην καλώς διαφύλαξον,

τη ση σκέπει εν ζάλαις προστρέχουσαν,

και ως όρμον προς σε καταφεύγουσαν.

Ως πρεσβείαν ακοίμητον Πάναγνε,

και παράκλησιν έμμονον έχοντες,

προς τον Κύριον, σοι καταφεύγομεν

σωτηρίαν ευρείν ικετεύοντες.

Τους πολλούς πειρασμούς κατακοίμησον

και θαλάσσης τα κύματα πράϋνον,

την αθλίαν ψυχήν μου κατοίκτειρον,

την εν θλίψει και ζάλη υπάρχουσαν».

Ναι, Παναγία μου, σώσον ημάς εν τη ώρα ταύτη!